

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 250 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!
Diumenge, 11 Octubre del 1936 : Tarda, de 4 a 8

Estrena de la notable producció «Ràdio Films» que interpreta la parella més famosa del cinema, Fred Astaire i Ginger Rogers,

LA ALEGRE DIVORCIADA

Estrena de l'extraordinari i magnífic film que presenta «Ràdio Films», interpretat pels petits artistes Frankie Thomas i Helen Parrish.

EL PERRO DE FLANDES

Estrena del tercer documental de la guerra contra el feixisme, presentat per la casa «Fox»

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest selecte programa de cinema:

País de las fiestas : Revista Paramount
dibuixos a tot color actualitats mundials

Amenitzarà l'espectacle una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL**

Nit, a les 10 :: Companyia d'E. Espinosa

ALFILERAZOS

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!
Diumenge, 11 Octubre del 1936 : Des de les 4 tarda

«Ràdio Films» presenta al públic d'aquest cinema el notable film interpretat per la seva més lluminosa estrella, Catharine Hepburn,

SANGRE GITANA

Estrena a Granollers de l'extraordinària producció «Ràdio Films» interpretada pels actors Steffi Duna, Regis Toorney i Mitchel Lewis,

LA VENGANZA DEL MAR

Estrena del tercer film-reportatge de la guerra contra el feixisme, que presenta la Fox,

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest gran programa de cinema:

El concierto de la Banda : Noticiari Fox Movietone
dibuixos de W. Disney actualitats mundials

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA
COMPANYIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clinica Mental
"Torre Campdera", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{ra} Latamendi, 3^a1^{er} : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

El més gran assortit en
COPEES D'ESPORT
per l'actual temporada
a preus limitadíssims

H. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::
Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

**destil·leries
montañà**

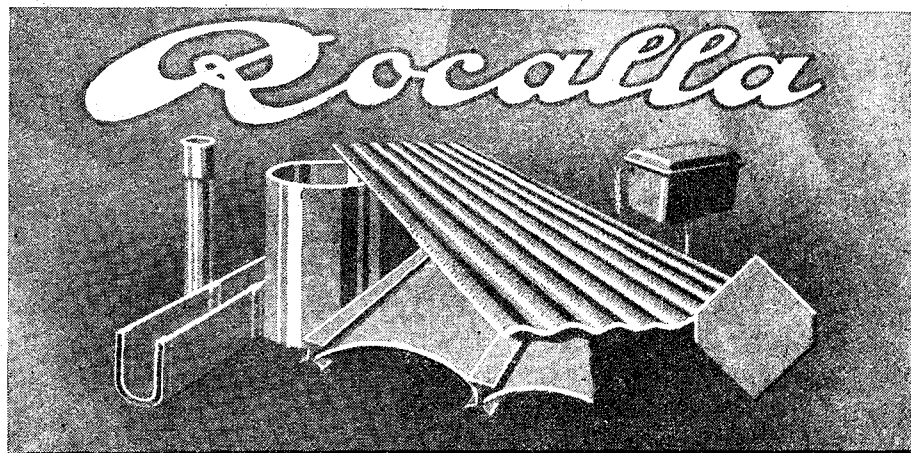
alcohols
anisats
licors
VINS

granollers

**ESPECIALITAT
Anís La Perla del Vallès**

**Carrer Joan Montañà, 72
TELEFON 53**

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò
DENTISTA

Visita, tots els dies
Clavé, 30 : Telèf. 60
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 766

Tot el món haurà d'enfrontar-se amb el feixisme, l'enemic del nostre poble
Rússia, el gran poble proletari, s'encara amb la vella Europa

No; Espanya no és Abissínia

D'ençà que la sublevació dels militars sense honor ni un brí de bondat es convertí en aquesta guerra incivil que commou el món, vèiem com en el panorama internacional es repetia el fet monstruós del qual en fou víctima el poble d'Abissínia. Els Estats, els governs de les principals potències europees, s'inhibien de la lluita. A proposta de França, d'aquesta França que els liberals espanyols estimem tant, malgrat tot, havia proposat i havia aconseguit que les altres potències signessin el pacte de «no intervenció». Talment com si no hi haguessin tractats internacionals. Talment com si el govern espanyol fos un govern facciós. Europa oficialment es desentenien de la lluita. El govern legal de la República no podria proveir armes per a combatre la criminal insurrecció. Tot el sistema jurídic internacional era enfonsat...

Mentrestant, els rebels rebien l'ajut dels països feixistes, el poble espanyol era abandonat per les democràcies europees en la lluita cruel contra el feixisme interior i contra el feixisme alemany, italià i portuguès. Hem dit que el nostre poble era abandonat per les democràcies europees i no és ben bé així. Era abandonat pels governs de les democràcies europees. Pels governs; no pels pobles. Pels governs que també s'inhibiren, davant del sacrifici del poble abissini. I així, mentre per Portugal els feixistes rebien avions i tota mena d'armament, per les altres fronteres ens arribaven, exactament com a Abissínia, delegacions de la Creu Vermella i molts missatges de simpatia. Molts missatges, molts...

I el govern del Front Popular de França i el govern d'Anglaterra, i tots els governs d'Europa, es recollien en la seva closca i no volien veure el crim horrible del feixisme internacional ni volien adonar-se del perill que corren les democràcies europees amb la seva complicitat i la seva covardia.

Espanya, però, no és Abissínia. Espanya és al cor mateix d'Europa. Espanya té una tradi-

ció cultural de segles i segles; té la seva ascendència gloriosa a les repúbliques americanes; té lligams de consanguinitat amb tots els països de l'Europa occidental; té interessos de tot ordre amb tots els pobles civilitzats... No; Espanya no és Abissínia. Els espanyols no som aquells pobres negres que la ferocitat del feixisme italià va poder exterminar davant la impassibilitat del món enter, tot i que el món enter ha protestat del crim horrible. I que Espanya no és Abissínia se n'hauran d'adonar tots els governants d'Europa; tots aquests governants que, per a mantenir llurs posicions de privilegi i els privilegis de l'alta banca i de tota la plutocràcia internacional, i per la por a la gent de les cases, incivil a totes les latituds, fins ara han callat i haurien deixat que el feixisme d'Hitler i Mussolini reduís el baluard que la democràcia i la llibertat del món tenen en el poble espanyol.

Ara s'ha vist ja que Espanya no és abandonada a l'allau feixista. La U. R. S. S., el gran poble de la Rússia proletària, ja ha dit la seva paraula en aquest plet. Tot el món s'és commogut davant el gest del govern soviètic. I, tal com Rússia, el poble mexicà i altres també, es posen al costat del nostre poble, que en la lluita contra els esbirros del feixisme combat amb un heroïsme que és l'admiració de la humanitat.

I, estiguem-ne ben certs. Si en llur ceguera, els governants d'aquells pobles que havien d'esser els primers a posar-se al costat del Dret i la Justícia, es decidien a favor del feixisme, veurem com els pobles, com les masses obreres, com els intel·lectuals i tots els homes es llançaran a la lluita talment com les masses del nostre poble. En aquesta lluita d'ara no s'ha de resoldre cap qüestió de dinastia ni de forma de govern ni de fronteres ni de mercats colonials. És la lluita homèrica dels de baix contra els de dalt. I aquesta és igual a tots els pobles de la terra.

Esperem i lluitem amb coratge i amb la certesa que el triomf final serà nostre. I confiem i tinguem ben per cert que Espanya no és Abissínia.

L' hora de fer la revolució

Per a molta gent seria ben difícil de trobar l' hora bona, l' hora justa, l' hora exacta de la revolució. Hi ha tants que tenen el rellotge de les idees i dels sentiments parat!...

Tota aquesta gent s'afanya a recollir i a repetir, com si fos la cançó enfadada, la consigna que «primer que tot cal fer la guerra, cal acabar la guerra i cal guanyar la guerra». Ells s'aferran a aquesta consigna, però no amb la idea que primer cal fer la guerra i després la revolució. No. Per ells fer ara la guerra, vol dir que no s'ha de fer res més. A ells no els interessa fer ni que es faci la revolució. A ells no els convé que s'en faci cap de revolució. Perquè ells ja van fent. Ells ja fan prou que acceptin l'evolució!...

Aquesta gent no s'ha aturat a reflexionar el què hauria succeït si, en produir-se el daltabaix provocat pel feixisme militarista i clerical, el poble no s'hagués llançat al carrer i no hagués fet sentir el pes de la seva força i no s'hagués fet témer per la seva fúria en contra dels seus enemics.

Perquè els enemics del poble no són pas tots amb la xusma que combat a les ordres dels generals facciosos. D'enemics, i tan perillosos com aquells, també n'hi ha aquí, a la reraguarda. I aquests enemics són els que haurien fet la vida impossible a la classe treballadora. Són els grans capitalistes i els grans industrials. Són els rendistes i els acaparadors. Són els negociants sense escrúpol que ja es fregaven les mans de satisfacció en albirar els grans negocis de la guerra.

Són els capitalistes que haurien retirat llurs capitals de totes les empreses amb el pretext que els hauria semblat més fàcil d'emparar-se i que n'haurien trobat prou i reprou.

Són els grans industrials que al cap de quinze dies s'haurien reunit al «Fomento del Trabajo Nacional» i amb el pretext que tenien els magatzems plens de gèneres manufacturats, o amb un altre pretext, haurien tancat amb pany i clau llurs comptes corrents i haurien llançat de llurs fàbriques a milers i milers de treballadors, sense que els aturés la perspectiva de la fam.

Són els rendistes, pobre gent!, als quals hauríem sentit plànyer's de les vicissituds que haurien hagut de passar... per no haver-se de subscriure a les llistes a profit dels que farien la guerra.

Són els acaparadors, els grans negociants sense escrúpol, els comerciants sense consciència, que haurien

corregut a amuntegar les existències de blat i de tota mena de productes per a adinerar-los a llur propi profit, per a enriquir-se com s'enriquiren els acaparadors en els temps feliços de la guerra europea...

Tota aquesta gent s'hauria desentès de tot; com sempre. Tots haurien procurat únicament per ells. Les necessitats del poble no els haurien commogut, perquè per ells no compten. L'atur forçós seria ara una plaga impossible de vèncer. La fam senyorejaria a milers i milers de llars dels que precisament serien a combatre el feixisme a les trinxeres. I quan el poble famolenc hauria volgut cridar, l'haurien fet callar com sempre: amb la guàrdia civil.

Ara això ha canviat. De moment, ja no hi ha guàrdia civil. I els Comitès, tot i els excessos que s'hagin fet — i que nosaltres no els abonariem pas tots ni tan sols els disculparíem, — els Comitès, repetim, han posat a ratlla la turba d'ambiciosos i desaprensius, han excitat la gent passiva de mena perquè se solidaritzés amb la causa del poble, han aconseguit que els treballs no es paralitzessin i han acabat les agalles dels abasegodors de riquesa. Amb el que sobrava a alguns, se n'han mantingut i se'n mantenen molts milers. I la guerra es va fent. I els que la fan, la fan amb plena consciència que lluiten per alguna cosa més efectiva que uns sistemes més o menys democràtics o més o menys constitucionals i que una delimitació de fronteres. Avui les milícies del poble fan front a les tropes mercenàries de la vella Espanya, amb la il·lusió que defensin la nova Espanya que joiosament creuen que serà l'admiració del món enter.

No, amics; no s'ha de fer la guerra solament al front. sinó també a la reraguarda. I la guerra a la reraguarda no és passejar-se disfressats de milicians com el noi de la portera, ni és córrer amb els autos gastant benzina i matant vellets per aquestes carreteres, ni és fer el ximple, com alguns s'han pogut creure. No. La guerra a la reraguarda no és això, sinó que és treballar i passar privacions, si és necessari, perquè no manqui de res als que hi ha al front. I és fer la revolució també. És fer aquesta revolució que serveix per a posar a ratlla els ambiciosos i la gent sense escrúpol i sense consciència: els eterns enemics del poble.

Aquesta revolució, tan necessària com la guerra perquè també ho és la guerra, és la raó suprema de tots els heroïsmes i de tots els sacrificis per a barrar el pas i escometre l'enemic fins a anorrear-lo.

A. G. A

El moment actual

Conferència radiada des de les emissores de Barcelona pel nostre company Antoni Vidal

No és ben bé el tema de la meua dissertació el que s'ha anunciat, puix que en parlar des del micròfon vull referir-me solament a un punt de vista del moment actual.

Parlar d'altres especialitats que no fossin les artístiques, tinc la completa seguretat que encara em faria menys entenedor del que ho seré.

En el moment actual tot el que fa refe-

rència a normes societàries, i guerrereres, a més de les pedagògiques, és prou ben específicament per la premsa perquè ara jo intenció entatxonar-vos-les sense autoritat ni novetat de cap mena per a fer-ho.

El moment artístic actual és potser el moment més revolucionari d'aquesta hora sublim de transformació del viure.

Ens ho demostra l'allau de dibuixos i cartells que han passat per les nostres mans i en els quals traspua tota la valentia condensada per tants anys de mercantilisme eunuc que feia que els llapis dels artistes adulessin sempre el més fort.

En temps de repressions, veiem com els

dibuixos ablanien la seva agressivitat fins a canviar la forma, escudant-se en l'andònim o fins esllanguir-se totalment.

El gènit mascle dels artistes rars eren les vegades que el podíem admirar.

Els més feien xirinola de patufet fins en els moments de lluita. Era una posició còmoda que els preservava de les persecucions sèries; era una posició d'anar fent que als nostres ulls els feia semblar uns vulgars panxa-contents.

A vegades ens havíem preguntat si podia ésser que una especialitat intel·lectual de tanta importància com és el dibuix, no tingués revolucionaris amb un percentatge

tan gros com els periodistes, per exemple. Ara s'ens ha demostrat el contrari; ara hem vist gests de dibuixants que mereixen la nostra lloança. I no gests artístics solament, sinó de valentia, que han sentat el precedent que el fusell no és incompatible amb el llapis.

He dit que de vegades havíem dubtat de la virilitat dels treballadors del llapis i del pinzell, i vull dir-ne els motius. Un d'ells és el següent: Els dibuixants de Catalunya pocs mesos enrera encara no estaven sindicats.

Això és un símptoma que no falla. Un home que no està organitzat dintre el treball, equival a un zero a l'esquerra. És un zero, dic, perquè si no està organitzat com a obrer, és que no sent les ànsies proletàries que empenyen al món i al costat dels obrers de veritat ell és un zero.

Si són altres els neguits que el mouen, seran ànsies d'emancipació de calaix i aquestes ànsies no resen amb nosaltres, i, per tant, al costat dels obrers són un zero a l'esquerra.

Els dibuixants de Catalunya, però, s'organitzaren, com he dit, ja fa uns quatre mesos.

En aquest aspecte vàrem canviar l'opinió que d'ells n'havíem format; però, amb tot, sempre amb el mateix recel de que a la primera topada amb la lluita dels carnets i dels segells de cotització no en restaria res.

Ha vingut la lluita, lluita forta, lluita sagnant que ha portat i porta encara un devessall de dolor a la capital i al camp.

I en aquest moment, en aquesta lluita, és on els dibuixants i artistes han posat el seu esforç al costat de la gent del carrer i barrejats amb ells, han lluitat i lluiten per les llibertats de tots.

Boníc gest. Bonica estampa. A la lluita barrejats amb els obrers manuals; al costat d'ells; passant els mateixos neguits i les seves mateixes vicissituds. *Espellifats i bruts* igual que ells.

Boníc gest. Bonica estampa que ells mateixos podran dibuixar i ombrejaren amb la seva sang i la perfilaran amb la punta de la baioneta si és precís.

A la reraguarda, els que encara no lluiten al front, ens ofereixen tot el seu art a la causa, i donen la cara ací i amb els seus ninots diuen a la militarada, a la clerícia i al capitalisme que **NO PASSARAN**.

I ho diuen amb uns cartells que se us emporten l'ànima, que us conviden a l'allistament i que han estat pintats amb uns tons molt vius, tan vius com la vermellor de la nostra sang, que separa el negre del nostre ahir tan ignominios i desolat.

Es el sentiment dels artistes que hi és reflectit; és l'ansia d'alliberació que ha il·luminat els seus cervells. I és que els nostres artistes han obert per primera vegada els ulls a la vida. Els artistes han nascut el 19 de Juliol, com tot el poble.

Hem nascut tots a una nova vida que té uns tons més reals, més alegres i més nets.

No hi falta tampoc, en aquest moment actual, l'enginy de l'acudit del periòdic i de la revista, per a dir-nos rient les veritats que en un altre to no tindrien cap importància.

Recordo d'ara fa poc un dibuix en una revista barcelonina, que l'acudit, tal com el dibuix, era una troballa.

Hi havia uns ninots mig desmanegats i seriosos: uns senyors. L'un deia a l'altre: — Escolta, i com te les apanyes tu, ara? L'altre contestava: — Jo ara, pobre de mi, he d'anar a menjar al Ritz.

Cito aquest acudit perquè s'ho val.

Hi ha tota la valentia de l'artista que havia passat pel Ritz, segurament una infinitat de vegades, sense haver-lo pogut ni visitar i que devia covar pel seu dintre, potser inconscientment, aquesta escupina da al rostre dels senyors de coll d'aletes. Per l'autor d'aquesta caricatura aquesta petita venjança ja deu ésser com un pagament de les humiliacions que havíem sofert tots plegats d'una gent tan senyora com canalla.

L'altre dia un amic meu, també dibuixant, em deia poc més o menys aquestes paraules, que jo estimo pel que tenen de sinceres:

— Noi Vidal, saps que ja començo a saber dibuixar aquests homenarros estafets de trassos carrats i muscles d'atleta?

Vaig posar-me a riure; no n'hi havia per menys, puix jo el recordava de quan havia intentat, sols fos per provar-ho, de fer **UN OBRER**, així a seques, com ne deia ell, i que sempre li sortia gomós i planxat com de comèdia.

Havíem tingut palestres; ell no concebia un obrer destruint una església i mosse-

gant un feixista. Deia que eren exageracions que patíem els cervells malaltissos.

Ara ha canviat. Ja sap dibuixar obrers amb fusell i sense. I és que ara ja els sap dibuixar perquè els ha vist d'aprop; ha viscut els neguits amb ells i ha assaborit les fortors de la roba bruta com el perfum de l'home que treballa i que lluita i que, per tant, no pot fer olor a res més que a olor d'home.

No vull allargar aquest petit parlament, que va dedicat als artistes proletaris de Catalunya, sense haver-los palesat la meva satisfacció per la forma com han correspost a la lluita contra el feixisme i els seus derivats.

El feixisme està a punt d'ésser vençut: els derivats haurem de desemascarar-los primer perquè donguin la cara i obligar-los a que lluitin a pit descobert, i llavors també els vencerem.

Els derivats del feixisme són molts i convé anar contra d'ells.

Un d'ells és l'acaparador. A veure, company dibuixant, si saps trobar-li la caricatura que es mereix.

N'hi ha molts de derivats del feixisme i la nostra missió, la missió de tots, és senyalar-los un a un, amb el dit, amb el retrat o amb la caricatura.

I res més, radioients. Salut!

ANTONI VIDAL

Amistats socialitzades

Jo no sé si el públic, el gros públic, que és el poble de Granollers, s'ha adonat de la tasca de la revolució. En els moments de la lluita presents, es fan dues classes de revolució: la del camp de batalla, on el poble lliuta aferrissadament amb les armes i amb les dents per a establir un nou horitzó de llibertat, i la de la reraguarda, on l'indústria treballa també, perquè aquest horitzó sigui inviolable.

Una de les tasques més importants fetes a la reraguarda, la primera, ha estat la socialització de les indústries, de les petites indústries. Aquí a casa nostra aquestes noves cooperatives promouen una certa rialleta irònica dels ciutadans que els costa d'entendre aquesta socialització d'indústries, o més ben dit i més efectiu, socialització d'amistats.

S'hauran unit—i no per cert matrimonialment—el sabater amb l'altre sabater, als qui la competència feia que es fressin les sabates pel cap.

Hauran tret el desfici del barber per un client més o menys. I no és poc per la responsabilitat que contreia en tenir una eina de tall a les mans. Es clar que ell procurava senyalar de la manera més discreta possible la cara del client; però per més que volgués, no deixava d'improvisar aquella escaleta cromàtica damunt els cabells del vostre clatell, per culpa del seu rival de bata blanca i silló americà.

Els perruquers i parruqueres suprimiran les converses familiars de 4 a 8 de la tarda, que imposava un senzill casc niquelat damunt el cap d'una bella clienta. I la manicura de colors variats, com un catàleg de tintoreria i el massatge elèctric i humà, els tints i les ondulacions permanents o no permanents treballades amb un líquid qualsevol, no hi haurà manera de tirar-se-les pel cap com a tot bon perruquer corresponia.

Els músics han suprimit les contractes de sofa mà, i l'harmonia es obligatòria entre els conjunts orquestrals, encara que pugui fallar-

nos discretament un contrapunt interior o bé una fuga de claus i línies divisòries.

S'haurà eliminat en els pintors—els barbers aristòcrates de les façanes—el cop de raspall mal donat; i la pintura clàssica o moderna podrà ésser escollida pel client sense necessitat de demanar el parer dels altres artistes decoradors.

Els impressors es veuran alliberats de presentar pressupostos amb sobre tancat per la impressió d'uns prospectes i el client no podrà disfrutar d'aquella manera tan infantil demanant preus de targetes a les cinc impremtes que hi havia i que encara hi ha però amb un sol nom i que desapareixeran tan prompte sigui possible.

I en diferents aspectes, en els rams de la Banca i Borsa, de dependent a banquer; els cistellers, tants coves, tants cistells; els rajolers, els esclopers, paletes, els ebenistes i els del lleixiu i els sabons...

S'haurà suprimit la competència de preus, les punxades d'agulla personals, les cares bones i dolentes i molt principalment la preocupació dels altres botiguers en voler correspondre la visita comercial.

Ara, que tot i això, s'ha de procurar el millorament en tots els serveis, i fer-se càrrec cada ú que en socialitzar les indústries i canviar els odis personals per amistats, no sigui el client, —que ara com ara és el que paga—el que hagi de fer-nos adonar que amb la revolució hi ha perdut.

De moment als espectadors que s'ho miren des del pati de butaques podrà semblar-los una comèdia; però en realitat no ho és. És una obra, una gran obra amb ribets de drama i de comèdia, en la que hi juga la felicitat i l'esdevenidor de tots. La cortina vermella i negra ens anuncia el final del primer acte i el públic aplaudeix rabiosament. Senyal que li piau.

Nosaltres també aplaudim i, sense voler molestar a ningú, desapareixem pel foro...

JOAN VERNET

REPORTATGES

Milicians Granollerins entren els primers a Estrecho Quinto

Som al local del P. O. U. M., a la ex torre de Can Rius, que nosaltres trobàvem misteriosa perquè gairebé mai no hi havíem vist ningú. A fora oneja la bandera vermella amb el martell i la falç. La nostra visita té caire informatiu i en Francesc Dalmau, arribat de poc amb uns seus companys del front d'Osca, és el qui ens ha citat perquè coneguéssim les impressions d'aquests granollerins que foren els primers d'entrar a Estrecho Quinto, quan les nostres milícies s'apoderaren d'aquest fort de l'enemic i de Monte Aragón. Mentre espero, saludo una bonica pintura de Lenin i em donen a fullejar un llibre de Maurin, el líder comunista, assassinat fa poc pels feixistes. M'acompanya en Ramon Valls, el qui fou el primer, el número 1, d'entrar a Estrecho Quinto. És un xicot ros, simpàtic, amb un bigotet retallat; està en la seva adolescència. Mentre esperem els companys, en Valls, molt atentament m'ensenya el local comunista. Moments després, em veig rodejat de quatre dels onze xicotets que varen marxar al front; sis granollerins i cinc de Cardedeu que varen ajuntar-se als valents milicians.

—...?

—Vàrem marxar el dia 5 d'Agost de Barcelona; per tant, feia dues setmanes que ja hi érem quan marxà la Columna del Vallès. De tot aquest temps, que l'hem passat en campanya, no cal que us en diem res, perquè ja deveu haver sentit l'opinió d'altres companys. No diríem res més que el que altres ja han dit. Teníem, això sí, molt entusiasme.

—...?

—Abans d'entrar a Estrecho Quinto i Monte Aragón la nit abans vàrem tenir dos combats a la baioneta i els feixistes varen rendir-se al matí següent.

—...?

—Vós direu?... Completament destruït! El castell de Monte Aragón, que vé a ésser com una mena de Castell de La Roca, estava completament enrunat. Els nostres avions els llançaven bombes de 100 i 200 quilos; era impossible que fessin res. No tenien teca ni municions. Els oficials s'atipaven molt bé; però als soldats, pobrets!, els feien menjar blat de-moró. En entrar al castell, veiérem que als soterranis hi tenien l'església i la palla destinada als dormitoris dels *valents*; els altres havien de jeure a fora.

—...?

—Sí, és molt vell. Diuen que fou construït l'any 1100. I, naturalment, com que des d'allí es domina Osca, Siétamo i altres llocs, interessava fer-nos-el nostre. Ara que va costar, sabeu... I sempre una lluita constant en camp pla com la mà. Ens interessava tenir uns parapets que havien fet i no ens deixaven avançar. Aquest, en Pujades —diu senyalant un que també parla— amb molt de perill va haver d'estirar a un nostre company que l'haurien acribillat. En Dalmau comanava una d'a-

questes quadrilles que varen assaltar a aquells parapets.

—...?

—A Tierz, estavem en la segona columna del P. O. U. M. que dirigeixen Arquer i Piquer.

—...?

—Oh, moltes! Una bomba nostra va caure damunt d'un tanc oruga feixista i no va quedar-ne res. Quan vàrem apoderar-nos del Manicomi d'Osca, que és una mica a part de la població, vàrem trobar els boigs completament abandonats i tots despallats. Vàrem apoderar-nos de la casa del capellà d'Ola, que era el que dirigia les torçes de Siétamo. Vivia en una casa molt luxosa. Vàrem endur-nos-en també el gos del capellà, un gos molt bonic, però en entrar al Castell de Monte Aragón, el gos, com que era feixista, va escapar-se. És veu que no volia tenir tractes amb nosaltres.

—...?

—Els feixistes, mentre reculaven, es trobaven al mig d'Osca i Monte Aragón; però els milicians que estaven en direcció contrària a la nostra varen privar los la fugida. Vàrem fer 400 presoners, entre ells 16 oficials; però ja havien abandonat 150 morts. Nosaltres, en entrar al castell, vàrem apoderar nos d'onze metralladores, dos canons del 15 i m g, 4 del 7 i mig, 2 tancs oruges, dos cotxes, dos camions i algunes municions i bombes; poques, però perquè no en tenien.

—...?

—Quan vàrem entrar a Siétamo, vàrem haver de fer-ho foradant una casa a l'altra; d'aquesta manera podíem seguir tota una renglera de cases sense necessitat de sortir al carrer, ja que dalt del campanar de l'església hi havia un *paco*, ficat dintre d'una campana i amb una escopeta on hi duia un vidre de multiplicar, i això feia que si sortíem al carrer, feia blanc segur. Tenia bona punteria aquell carlinot!

—...?

—Amb la Premsa seva us hi faríeu un tip de riure! Ja us en enviarem. Els periòdics que rebíem més eren «Amanecer» i «Heraldo de Aragón», de Saragossa. Però demaneu-ne de mentides!... Quan teníem Tierz, ells ja deien que era seu i així per l'estil. Sempre ens tiraven fulles demanant la nostra rendició, que respectarien les nostres vides i acabaven amb un «Arriba España!» que enternia. Totes anaven firmades pel general Mola.

—...?

—Varen donar-nos vuit dies de permís i és probable que demà marxem. Els mateixos, això sí. Potser n'hi haurà algun d'indisposat; però ja vindrà! Nosaltres quatre —Ramon Valls, Josep Pujades, Narcís Pujol i Enric Fresquet— més els altres companys que no són aquí, en Dalmau, Ventura, Pujolar, Pujol (P.), Soler, Argemí i en Teis, que formen els onze del P. O. U. M. que vàrem marxar de Granollers i de Cardedeu.

Saludo els valents milicians, desitjant-los força sort i que procurin, en nom de Granollers, conquistar altres posicions, com les d'Estrecho Quinto i Monte Aragón.

J. V. B.

Vuit dies entre els nostres

per Emili Bosch

Portat al front per a resoldre l'assump- te del pagament de les famílies dels nostres milicians que lluiten per la Llibertat i recollir les firmes de tots ells, cosa necessària per tal de legalitzar el pagament de subsidis, he pogut recórrer totes les nostres posicions d'avançada i rera- guarda.

Vuit dies de vida de campanya, en mig dels nostres companys, fruit de les seves alegries i tristeses i saturant-me de l'entusiasme magnífic d'aquests homes que lluiten per d'aquest nom tan preuat: «Columna del Vallès Oriental».

Els nostres companys estan, com ja diu el company Fusté en la lletra que he portat avui per a LA GRALLA, en ple front de batalla. Unes centúries estan destacades a l'ala esquerra de la posició dels italians, juntament amb elles hi ha altres forces de diferents columnes, dels Roig i Negre, dels Aguiluchos, Ascaso, italians ..

Cal destacar, d'entre totes aquestes forces, les Milícies italianes. Són una gent d'una moral tan elevada, que tots ells semblen super-homes. No obstant, són d'un tracte senzill i disposats sempre a l'ajuda dels companys que en tenen necessitat.

Entre ells i com a prova, hi ha Emilio, un formidable guerriller. Té al seu comandament un sector dels més avançats. Aquest home és d'una valentia extraordinària; «como los gatos», diu ell. Això vol dir que les nits que el vent li és propici, ell, sense altre armament que un punyal i dues bombes de mà, s'apropa a les trinxeres enemigues per tal d'inspeccionar el terreny i, pobre de l'enemic que bada! Emilio dona ben prompte compte d'ell.

Us diré també que el company Escrits, que és a Quarte, poblet proper a Osca, fa allà les funcions d'Alcalde, nomenat pel poble. La gent del poble tots l'estimen, puix Escrits té un caràcter molt bondadós i és justicier. Junt amb ells hi ha no recordo bé si una o dues centúries o més dels Federals, i tots conviuen amb una germanor admirable. Al castell de Malafesa, junt amb Emilio, hi ha en Calverons. Tots els seus milicians l'estimen com estimen a tots els companys centurions, perquè es fan seves totes les necessitats que tenen els milicians. Aquesta és la centúria més avançada d'Osca, puix la seva posició és en alguns llocs a vuitcents metres de la ciutat assetjada.

Una altra posició més avançada de la nostra columna és la de la Centúria Faig, on es troba el company Fusté. Aquesta, junt amb 35 italians, domina la posició d'un castell enemic, que prompte, quan el comandament ho disposi, passarà a les nostres mans.

La centúria primera, que comana Hernández, és destacada davant mateix d'on és la centúria Faig, i allà té els seus emplaçaments de defensa.

La centúria cinquena, es troba més en- rera, en posicions dominants de les a-

GRANOLLERS AJUDA LES MILICIES

El festival del dia 2 al Majestic fou un acte de ciutadania en la lluita contra el feixisme

En nostra darrera edició ja avançàvem que el festival celebrat divendres avantpassat al Majestic constituí un gran èxit i que la festa fou un gran acte de ciutadania digne del poble de Granollers.

La festa començà amb les notes virils de La Internacional, que interpretà l'orquestra del Sindicat i que el públic escoltà a peu dret i aplaudí calorosament.

Tot seguit el nostre company Joan Vernet llegí, des del prosceni estant, aquesta vibrant salutació, que predisposà qui-saplo l'ànim dels espectadors envers l'obra de Russinyol:

Poble de Granollers:

Era l'any 1898... Espanya plorava la més espantosa tragèdia. S'havien perdut les illes de Cuba i Puerto Rico i l'arxipièlag de les Filipines — i el que emfàticament en deien l'«honor nacional». S'havia dessagnat i empobrit el país. S'havia perdut el millor de la joventut hispànica. L'exèrcit era derrotat i les esquadres eren enfonzades... Als ports peninsulars arribaven els vaixells carregats de jovent malalt. Eren la deixalla de la guerra. Eren la tisi, les febres, la fam i la misèria...

Tot aquest dol, tota aquesta vergonya, tota la immensa tragèdia del nostre poble, tot era per a salvar la monarquia dels borbons traïdors que també s'enfonzava. Tot era perquè els cacics i els lladres de cada poble, i els senyors, i els capitalistes, i els militars sense honor, i els religiosos sense creències, seguissin xuclant de la mamella del poble sotmès; seguissin vivint a la seva esquena; seguissin explotant-lo sense compassió i vexant-lo i embrutint-lo.

Llavors fou quan Santiago Russinyol, cor obert i liberal de bona mena, i gran català, va escriure L'Héroè. L'Héroè era la protesta viril de Catalunya, del nostre poble liberal i treballador, contra el mili-

tarisme, contra la bandarrereta i la ganduleria de la gent de les casernes i contra la monarquia i contra tots els poders que en llur propi profit havien desfermat aquella guerra i havien estat causa d'aquell flagell.

Russinyol en la seva obra encara front a front, amb el Repatriat i amb L'Héroè, la dignitat civil i la deshonra dels que viuen de la sang del poble, dels que eternament han viscut de la bondat i de la mansuetud del poble.

Ho recordem bé. I cal que el públic ho tingui ben present aquesta nit. L'Héroè va ésser la fuetada d'un home i d'un poble lliures als seus botxins. I aquests, que llavors, com fins el 18 de juliol, eren els amos de tot, de totl, perseguiren a Russinyol i privaren que fos representada la seva obra. Amb la seva força privaren que l'obra fos representada i foragitaren de Catalunya el valent escriptor, però amb la seva força no poderen privar al poeta de fer la seva obra ni que aquesta arribés al cor del poble ni que aquest veiés tot l'horror de les guerres de conquesta...

I bé, company. Avui aquells mateixos assassins, aquells mateixos monàrquics, aquells mateixos bisbes i sacerdots que reneguen de les doctrines que prediquen i aquells senyorets i aquells cacics... Tota aquella xusma incivil, tota aquella gent malvada i sense entranyes, tal com ahir es van vendre les colònies per a mantenir-se en els seus llocs de privilegi, avui han desfermat aquesta guerra que sofrim, i, com llavors, intenten vendre's els nostres mercats del Marroc i les nostres illes de Catalunya les hermoses, les incomparables terres de Mallorca.

Poble de Granollers! Ara els nostres aficionats, intel·ligents i sensibles, et van a oferir una nova representació de L'Héroè. En els personatges de l'obra no hi vegis cap ombra de pessimisme. Fixa't bé que uns i altres són els que avui lluiten a tot

Espanya als dos costats de la trinxera. Els hèroes, els bretols, els assassins del poble, la gent sense ànima, són els de sempre, són la xusma vil del feixisme. A la nostra banda, a aquest cantó de la trinxera, fixa't bé que hi ha el poble, que hi ets tu, els homes que treballen, els homes que senten, els homes que, com el Repatriat, malalts i tot, es redrecen i lluiten i maten, si els obliguen a matar.

I vencen!

Fet el silenci després que el públic aplaudí Joan Vernet, es va descórrer la cortina i començà la representació de L'Héroè, que des de les primeres escenes fins al seu final tràgic, fou mantingut a un to que difícilment el superarien els actors professionals.

Els artistes amateurs que formen el Quadre Escènic de La Unió Liberal poden sentir-se ben satisfets i enorgullits d'aquesta representació de L'Héroè. I nosaltres, que tothora hem sentit el major afecte pels nostres artistes locals, en sentim vera admiració. Diem que, en conjunt, l'obra assolí una interpretació magnífica, sorprenent. I, sense que ningú es pugui sentir menyspreat, deixeu que senyalem, com tenim per costum, el treball individual dels que més i millor excel·liren en la interpretació de l'obra de Russinyol.

Posem en primer lloc i a la mateixa alçària a Llúcia Turigas (Ramona), Enric Govern (L'Héroè) i Pere Molins (Anton). Els dos vellets feien una parella insuperable; es movien amb una naturalitat tal i donaven tanta força dramàtica a llurs papers; eren tant els personatges que representaven, que el públic s'oblidava que eren coneguts seus i seus amics i familiars, i vivia intensament la tragèdia que Russinyol escenificà per a fer-ne una obra cim contra el militarisme. En el tercer acte culminà el treball sobri, just, fonament sentit i ben comprès de Llúcia Turigas i Pere Molins, als qui el públic seguia en creixent simpatia i admiració, tal era la qualitat artística de llur treball.

D'Enric Govern podríem dir igual. En tot moment encarnà el tipu repugnant de L'Héroè i assolí instants del més fort dramatisme, molt particularment durant tot el tercer acte, que va mantenir el públic en constant tensió fins que esclatà la tragèdia final.

Sabes Fuster, excel·lent actor i aficionat de la millor classe, tal com sempre, va dir i va fer el paper de Repatriat amb plena consciència del que feia. Però—i això ja sabem que el bon amic més aviat ens ho agrairà—volem dir-li que ha d'esforçar-se a declamar amb més naturalitat i amb més vibració dramàtica. A estones és massa dolç, massa sentimental, poc valent. Joan és un malalt, però—ja ho diu ell

vançadetes d'Almudèvar, i és comanada pel company Mayordomo.

He de fer esment, també, que els metges Merino i Pujol, junt amb els milicians de Sanitat, cuiden perfectament els nostres. Diàriament visiten els llocs d'avançada i allà mateix guareixen petites contusions, etc. etc.

Quan rebérem la nova de la caiguda de Monte Aragón i Estrecho Quinto, el nostre entusiasme fou formidable. En tots els nostres llua l'alegria per aquest fet favorable d'armes.

Més tard rebérem la confirmació per la visita que ens feren el company Dal-

mau, del P. O. U. M. i el company Pujol, de la mateixa organització de la propera vila de Cardedeu que havien pres part a la presa del castell.

Divendres al matí prenem l'auto per a retornar a Granollers. Se m'oblidava de fer constar que produeix un efecte moral excel·lent entre els nostres el fet de que cada setmana vingui una caravana d'autos d'aquesta Comarca. Això els milicians ho estimen molt, car veuen que a reguarda ens preocupem d'ells.

Aquestes són, en síntesi, les meves impressions rebudes en vuit dies de convivre al front de batalla d'Osca.

mateix—quan té la febre té tot el coratge perquè les frases que l'autor li fa dir tinguin tota la força de fuetades. Consti que aquestes observacions que fem a Sabes Fuster són, no en desmerit del seu treball admirable, sinó pel desig que tingui encara un relleu que, amb el seu talent i la seva voluntat, no li serà gens difícil d'atènyer.

Maria Tapias i Mercè Gelabert molt bé totes dues en els papers de Carme i Mercè. I el mateix podem dir de Joan Pou i Andreu Soldevila en llurs papers d'Andreu i El senyor Tomàs, respectivament. Ramon Garrell va demostrar la seva intuïció artística i la seva ductilitat interpretant el difícil personatge d'El Clapat en un to just de malvat i inconscient. En aquest personatge és molt fàcil caure i fer-ne un tipu còmic que l'autor poc va proposar-s'ho, i aquest perill fou vençut per aquest aficionat al qui molt sovint hem hagut de regatejar els elogis pel seu vici de no saber-se bé els papers. Fent El Clapat potser tampoc no se'l sabia el paper; però se sabia l'obra, que és molt més important.

Arrodoniren el conjunt Manuel Cola, Manuel Estrada i Esteve Jubany (L'Alcalde, El Secretari i El Sargento). I per a tots i per al director del Quadre Escènic, Antoni Jané, foren els insistents aplaudiments que ressonaren al final de tots els actes i molt particularment en acabar-se l'obra.

Quan les ovacions es succeïen, Pere Molins s'avançà al prosceni i recità aquests versos que va escriure expressament per

aquella festa el nostre company Amador Garrell:

L'HÈROE

*Guaiteu-lo, l'«héroe»! Ja ha arribat!
Vé triomfador! Vé de la guerra!
El poble—diem-ne el poble—l'ha aclamat
com el primer d'aquesta terra.*

*El pare el rep prop del teler
i la mare, cor sagnant, tota plorosa.
Mentre la gent crida al carrer,
Joan sofreix, la boca closa.*

*Joan és el pobret Repatriat
que ha tornat fet una desferra.
Ell no sent la glòria del combat.
Per ell, és un gran crim la guerra.*

*L'«héroe» és forçut, vé engallardit
i torna carregat de «glòria».
La mare ni el coneix. El noi petit
no la comprèn l'estranya eufòria.*

*L'«héroe» es retroba amb El Clapat,
borratxo, jugador, gandul de poble.
— Minyó, li diu, al fi has tornat!
I riu, amb la rialla més innoble.*

*Ells dos fan vida de burdell,
mentre a la casa tots treballen.
Quan vé borratxo o quan té un rampell,
cap-cots i acovardits, tots callen.
La guerra l'ha embrutit, i «com allà»,
el que ell vol ha de ser, sigui el que sigui.
Res no l'atura: ni el pare ni el germà.
Fart ell, deixeu que la gent digui!...*

*A casa seva, els pobres vells,
plorej, atuits, la gran tragèdia;
és que veuen, en aquell fill d'ells,
un munt de cràpula i misèria.*

*Enganya la promesa del germà
i pren la dona de Joan, el brètol!...
I crida, i amenaça, i vol matar,
i els té tots arraulits... És l'«héroe»!!*

*Joan enyora els dies que era fort
i es consum, el cor curull de ràbia.
Ell, el tísic, mort per mort,
lluitarà amb la fera sense gàbia.*

*I és ell qui, amb l'«espasa de l'honor»
que l'havien oferta a aquell salvatge,
el mata, per no veure més dolor;
el mata, per no veure més carnatge.*

*En tant, el noi petit, l'Andreu,
marxa, engolit pel monstre de la guerra.
La mare aixeca els ulls a Déu:
— Feu que no torni fet altra desferra!...*

*Perquè aquest «héroe» que heu vist, de Ru-
ssinyol,
era un minyó com tots els fills de mare.
Es la guerra! És la guerra. amb el seu dol,
que l'ha tornat com l'heu vist ara.*

*Es la lluita vil contra germans
que els homes torna com la ronya;
és la guerra que desfermen els tirans
sense honor ni bondat, sense vergonya.*

*Es la guerra covada en els palaus
per a tenir sotmès i esclau el poble,
i l'Església, abscondida en sos cataus,
beneïx, envilida, el crim innoble.*

*Es la guerra que fan els assassins
que volen envilir la nostra terra.
Es la guerra dels feixistes i els carlins!...
Companys, cloem els punys i cridem tots:
«A baix la guerra»!!
Amador GARRELL*

Sabes Fuster recità també una poesia original que el públic ovacionà i chorejà el crit final de «Visca la llibertat!», que li serveix de títol.

La festa no havia acabat encara. Una massa coral, seleccionada d'entre els cantaires de l'Orfeó Granollerí i dels Amics de la Unió i L'Harmonia, sota la direcció del mestre Marian Bataller, cantà La Internacional, La Marsellesa, Els Segadors i interpretà per primera vegada l'himne que amb lletra d'Andreu Fuster, el brau company que lluita al front d'Aragó amb la columna del Vallès Oriental, ha compost el mestre Bataller. Aquest nou himne, que es titula «iEndavant, companys!» és un encert del mestre compositor, puix que té totes les característiques d'aquesta modalitat de la música i té sobretot una força de vibració que no desentona dels altres himnes ja consagrats pel fervor del poble. El públic ovacionà el mestre i els cantaires i el nou himne va haver-se de repetir.

Abans Pere Molins recità la lletra de Andreu Fuster, i Emili Bosch, que aquella tarda havia arribat del front, saludà en nom d'ell a la concurrència aplegada al Majestic en aquella festa de fervor liberal i revolucionari.

L'orquestra del Sindicat, que acompanyà els himnes, interpretà en els entreactes una fantasia de «La Gioconda» i les famoses danses d'«El Príncep Igor».

Tot plegat arrodoní l'èxit de la festa, amb la qual es va obtenir la important suma de 621'90 pessetes, que ha ingressat a la llista general de la subscripció pro milícies.

SPECTATOR

El dia 22 Granollers s'honorarà amb la visita de la gloriosa Banda Municipal de Barcelona que donarà un concert a profit de les víctimes del feixisme

El Comitè del Sindicat Unic d'Espectacles, d'acord amb el Comitè de Defensa Antifeixista, vé preparant de dies ha la celebració d'un festival a la nostra ciutat que, sots tots aspectes, senyalla una data memorable en la nostra història local. A aital fi s'han fet importants gestions, que fins ara han assolit l'èxit més falaguer. Granollers és la ciutat escollida, la ciutat predilecta perquè, en ocasió oportuna, el nostre poble es pugui regalar amb l'art meravellós i exquisit de l'artista eminent Pau Casals, el màgic del violoncel lo i el gran ciutadà que, en un gest magnífic, digne del seu talent i de la seva fama, fou el primer que es va negar a prendre part en uns concerts que havia de donar a Alemanya perquè ell, home liberal abans que tot, no volia ajupir-se a tocar per un públic sotmès a la fúria del feixisme que es cobava contra els intel·lectuals d'aquell país.

Les gestions del Comitè local han tingut encara un altre èxit més immediat. La Banda Municipal de Barcelona, la gloriosa corporació musical, que és l'orgull de Catalunya, donarà un concert a la nostra ciutat el dijous, dia 22 del corrent.

Aquest concert, que segurament devindrà una festa d'èxit i ciutadania memorable, es donarà al Majestic. La gloriosa banda de música que obeeix la batuta d'aquest gran músic i d'aquest patriota que és el mestre Lamotte de Grignon, donarà un concert com no es pot oir de millor a les grans capitals del món. En

el programa dividit en tres parts, hi figuraran obres de Beethoven, Dvorak, Wagner, Bach, Morera, Respighi... I, com un honor altíssim que tots els granollers agraimja a la bestreta i que assegura l'èxit material de la festa en projecte, la formidable orquestra barcelonina donarà a conèixer al nostre públic «Tres moviments simfònics». l'obra cim del nostre conciuatà, del nostre admirat amic el mestre Josep Mª Ruera.

Poques vegades hem experimentat un goig tan gran com ara, en poder anunciar aquesta festa d'art que, alhora que serà perquè el poble de Granollers es pugui regalar amb les interpretacions exquisides de la gloriosa banda i pugui assaborir l'obra d'un fill predilecte de la ciutat, serveixi per a demostrar els sentiments de ciutadania dels granollerins, que és segur que aquella veïlla voldran aplegar se tots al Majestic.

Remarquem també amb vera satisfacció que els organitzadors del magne concert han trobat tota mena de facilitats als centres oficials de Barcelona i a les institucions d'alta cultura de Catalunya renaixent.

El conseller de Cultura de la Generalitat, Ventura Gassol; l'alcalde Pi i Sunyer; el comissari de cultura, Serra Hunter, el mestre Lamotte de Grignon i tots els músics de la banda, entre els quals hi ha tants fills de Granollers i bons amics, tots es disposen a cooperar amb tot desinterès i amb el més gran entusiasme als propòsits dels organitzadors de la festa projectada per al dia 22 al Majestic.

A tots els saludem i els avançem el regregraciament de la ciutat de Granollers, que és segur que aquell dia i amb més vehemència demostrarà l'afecte a què es fan creditors.

NOTICIARI

El 6 d'Octubre avançada de l'hivern

La data del 6 d'Octubre a Granollers passa poc menys que desapercebuda, contribuint hi sens dubte el temps plujós que va fer dimarts i que ha fet descendir notablement el termòmetre i ha obligat a treure els primers abrics i les primeres flassades.

Els milicians del P. O. U. M. que es troben amb llicència en nostra ciutat i a Cardedeu, anaren aquell dia a la grandiosa manifestació que es celebrà a Barcelona per a commemorar la data inicial del període històric que actualment vivim.

Així mateix també assistiren a la imponent desfilada de forces antifeixistes els obrers de Banca i Borsa de nostra ciutat.

Obituari

Ha mort, a l'edat de 50 anys, el nostre volgut amic Francesc Panadès i Claramunt, molt conegut i molt estimat per la seva natural bonhomia i el seu caràcter franc i cor obert amb el que es guanyava l'amistat i simpatia de tota la gent que el coneixien.

L'amic Panadès, element destacat en els rengles de l'Esquerra Republicana, fou un dels nostres conveïns víctimes de la repressió pels fets del 6 d'Octubre i estigué força temps empresonat. Ha mort ara, que la lluita constituïa la seva obsessió i quan tenia el seu fill a les milícies que lluiten al sector d'Osca.

— Ha mort també altre bon amic: En Evarist Munner, qui de temps ha veia minada la seva existència per terrible malaltia que havia ensombrat el seu natural optimista i havia amargat dolorosament la seva vida.

En doldre'ns de la pèrdua dels dos bons amics nostres, trametem l'expressió de la nostra condolença a llurs atribulades famílies.

Notes de la Casa del Poble.

S'ha constituït en aquesta localitat el Sindicat de Treballadors Municipals de Granollers i Comarca, adherit a la U. G. T.

— Avui diumenge, a les cinc de la tarda, es farà, a la Casa del Poble, el sorteig de les pintures, escultures i demés, la exposició de les quals fou inaugurada diumenge passat amb molt d'èxit.

L'acte serà públic.

Un míting del P. O. U. M.

Per a anit passada era anunciat un míting a La Unió Liberal, organitzat pel Centre del P. O. U. M. En aquest míting era anunciat que hi parlarien Eulàlia Rodríguez, Rebol, Bartomeu i Gorkin.

Prometatge

Per al jove bon amic, Josep Jubany, ha estat demanada la mà de la nostra gentil conveïna Teresa Corbera.

Felicitem els nous promesos.

ESCOLA MUNICIPAL DE COMERÇ

Es fa avinent als a umnes matriculats en aquest Centre, que s'obriran les classes el dia 15 del mes que som d'acord amb l'horari que regirà durant el curs.

Els alumnes de nou ingrés han de presentar-se el dia 14, a les 10 del matí, per tal de provar llur aptitud davant del Tribunal corresponent.

Els carreters

Els obrers del Sindicat de Transports amb tracció animal afiliats a la C. N. T. efectuen una subscripció a favor de les nostres milícies. Del producte de la primera llista de recaptació se n'adquiriren tres caixes de conyac que foren remeses al front on lluita la Columna del Vallès Oriental.

Els cambrers

En reunió celebrada pel Sindicat de Cambrers La Nova Aliança, fou ratificat l'acord de la Junta, de passar col·lectivament a la C. N. T. També foren acceptats els Comitès social i tècnic i els delegats del Ram d'Alimentació, proposats per la Junta, quins carrecs són distribuïts així: Comitè Social: Joan Torras, Amadeu Novell, Ventura Cantó, Antoni Brossa i Joan Pujades. Comitè tècnic: Rafael Mañà, Josep Arboix, Josep Albareda i Francesc Safont. Delegats al Ram d'Alimentació: Miquel Terí i Joan Martínez.

Expedicions al front

Dimercres de matinada sortí altra expedició vers al front d'Osca on operen les milícies de la Columna del Vallès Oriental.

Formaven l'expedició cinc camions carregats de queviures i robes d'abric per als milicians i la població civil d'alguns d'aquells pobles més afectats per la guerra.

Divendres cap al vespre retornaren els expedicionaris, dels quals recollírem l'agradable nova de que els nostres germans de Granollers i del Vallès estan sense novetat i lluiten cada dia amb més coratge i més convinguts de la victòria contra el feixisme.

ESPECTACLES

MAJESTIC

La Companyia Gámez Espinosa

Diumenge passarà la companyia de comèdies de l'actor Emili C. Espinosa i l'actriu Maria Gámez, obsequià el públic del Majestic amb una comèdia de les que en el vocabulari de prospectes hom en diu «comèdies còmiques».

Aquesta comèdia és «La casa de salud», d'Antonio Paso i Joaquim Dicenta (fill). Una «astracanada», però de bona mena. I sobretot molt divertida.

Els nostres lectors ja ens perdonaran si no els expliquem què és aquesta obra. Es tan difícil explicar els mil *quid pro quos* que es succeeixen i els mil embolics que provoca cada paraula o cada gest dels personatges!...

En l'interpretació de «La casa de salud» coneguèrem un nou actor, un excel·lent actor còmic: Manuel F. de la Sombra. Interpretà magníficament un tipu de criat i la resta de la companyia secundaren el seu treball aconseguint que el públic no parés de riure durant la vetlla.

Aquesta notable companyia anuncia per a avui la comèdia «Alfilerazos», de Benavente. Coneixem aquesta obra i la recomanem als nostres lectors. Es una excel·lent comèdia digna de l'autor de «Los intereses creados». I sabem que en e'la llueix de debò l'actor titular de la companyia que interpreta el personatge central de l'obra.

Una columna del ram de construcció al front

Obeïnt les disposicions del Consell de la Generalitat, els obrers del ram de construcció, secció de paletes i peons, divendres, dia 2, celebrà una assemblea per a tractar de l'organització d'una columna obrera que ha de marxar al front de guerra.

Dissabte, dia 3, va obrir-se l'allistament voluntari i en poques hores foren prop de 200 els obrers que s'apunaren a aquestes milícies del treball i si l'allistament no s'hagués tancat diumenge, per tal de facilitar els treballs d'equip i d'organització de la columna, és segur que en aquesta hi figurarien quan menys tres cents obrers granollerins, paletes i peons i fusters.

Per als treballs de preparació foren designats els companys arquitecte Marian Lassús i Josep Cola, qui abans d'ahir sortiren ja vers el lloc on va destinada aquesta columna del treball. L'amic Lassús, a qui hem tingut ocasió de saludar abans de marxar al seu desfil, ha estat nomenat arquitecte amb el grau de capità de les milícies antifeixistes.

La Comissió local organitzadora d'aquesta expedició d'obriers al front, és formada pels companys Manuel Cola, Jaume Barbany i Jacint Santacreu, a qui s'hauran de dirigir tots aquells a qui interessi conèixer detalls relacionats amb la columna del Ram de Construcció.

L'Exposició a la Casa del Poble

Diumenge, dia 4, fou inaugurada l'exposició de dibuixos, pintures, escultures i fotografies que ha organitzat la Casa del Poble amb la cooperació dels nostres artistes professionals i amateurs adherits a la U. G. T. i C. N. T., a profit de les Milícies. Al migdia, com a acte inaugural, va fer-se una audició de sardanes a càrrec de la Cobla Vilaró. La festa va veure's molt concorreguda i el nostre poble va saber correspondre adquirint molts números del sorteig que ha de fer-se de les obres exposades.

Hi ha moltes d'aquestes que denoten l'alta qualitat artística dels nostres artistes i que són dignes de senyalar. Un relliu i una figureta gitana, de Manolo Hugué, que són dignes del gran artista. Dos gerros, de Cumella, perfectes. Uns dibuixos, de Francesc Serra, admirables, ja que són com ell sap fer ho. Una fotografia «Arbres», de Guàrdia, també molt ben feta. «El Parc de l'Estació» una pintura a l'oli d'Albarranch, que ja coneixem, vibrant de colorit. Uns bodegons de Lloveres, molt ajustats. Un paisatge molt perfecte de Gispert. El fotògraf Canal exposa cinc obretes de diferents aspectes de Granollers, i els altres, Icarí, Vidal, Montagud, Taulats, Vernet, Casals, Cuch, Miyares i Antó exposen cada un d'ells algunes obres que no desmereixen en res de les que ja hem assenyalat. En conjunt unes 32 obres que fan una exposició completíssima i que tothom ha de veure i ha de volguer correspondre, considerant el fi pel qual aquesta exposició es celebra.

Llàstima que l'organització sigui una mica deficient i que no s'hagi pogut instal·lar en alguna sala, ja que la llum i el lloc on és instal·lada, priva molt i treu molt la importància que els quadres i figures exposades es mereixen. — V.

La venda d'ous

Dijous passat la venda d'ous s'efectuà sota el control directe del Comitè de Proveïments. Els compradors no podien adquirir-ne més d'una dotzena i el preu fixat fou el de 4'75 pessetes, mes 25 cèntims que es destinaven a profit de les víctimes del feixisme.

Per bé que no ho hem pogut comprovar, però se'ns ha dit que la recaptació de ral en ral assolí la suma de 500 pessetes, el que voldria dir, si això fos cert, que s'haurien venut dues mil dotzenes d'ous.

SASTRERIA MODEL

Visiteu els nostres aparadors

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

El moviment demogràfic

En altre lloc d'aquesta edició publiquem la nota del Registre Civil corresponent al mes de Setembre, la qual mereix unes remarques o acotacions.

La raó de tantes inscripcions de naixements fora de plaç, és per haver dictat, la Generalitat, un Decret en virtut del qual es concedia un plac, que fins el 30 de Setembre, per a inscriure, sense necessitat de fer expedient ni pagar multes, o sigui en la forma normal, tots els naixements que no haguessin estat inscrits o no constés l'ur inscripció.

El que durant aquest mateix mes passat hi hagi tantes inscripcions de casaments, la causa és ben altra. Es la mateixa que durant la guerra europea experimentaren els països més afectats per aquell flagell. Ara és aquí que hi ha la guerra i, tal com allà els anys 1914-1918, el perill immediat porta el jovent a la unió matrimonial. I hi porta segurament també el que alguns es poden creure que serà molt fàcil descasar-se amb els nous procediments en ús per a legalitzar els divorcis.

El que durant aquest mateix mes passat hi hagi tantes inscripcions de casaments, la causa és ben altra. Es la mateixa que durant la guerra europea experimentaren els països més afectats per aquell flagell. Ara és aquí que hi ha la guerra i, tal com allà els anys 1914-1918, el perill immediat porta el jovent a la unió matrimonial. I hi porta segurament també el que alguns es poden creure que serà molt fàcil descasar-se amb els nous procediments en ús per a legalitzar els divorcis.

Sigui pel que sigui, és curiós de constatar aquest augment en la llista mensual de matrimonis.

A la Policlínica

Es a la Policlínica del Vallès el company Isidre Sapé, de La Roca, que fou empresonat a causa dels fets de l'Octubre del 1934. Ha sofert delicada operació a la columna vertebral, que li ha practicada el doctor Julià.

També és a la mateixa Policlínica En Manuel Gómez, a qui el doctor Serrallach ha hagut d'extreure un càlcul voluminós del ronyó dret.

Salutacions

Hem tingut gust de saludar el company Francesc Dalmau, qui amb altres bons companys ha vingut uns dies de permís del front d'Osca després d'haver participat en la presa de Monte Aragón i Estrecho de Quinto.

També ens ha estat grat d'escriure la ma del company Francesc Pericas, qui marxà a Vicièn al cap de la Columna del Vallès Oriental i a qui ha substituït Esteve Serres, que és a aquell sector del front d'Osca.

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 268

Milicians al front

Ahir marxaren al front d'Aragó, a Lécera, prop de Belchite, uns grups de milicians que s'allistaren a la columna de Figueres al seu pas per nostra ciutat.

Entre els milicians expedicionaris hi ha el company Emili Martínez i el nostre volgut i admirat amic En Francesc Parellada, el nostre popular fondista, dels quals ens fou gra d'acomodar-nos-en i dels qui hem rebut la promesa que trameiran llurs noves i impressions del lloc d'avançada on van a combatre la bèstia feixista.

A tots els saludem i els desitgem força sort.

Casament

En la segona quinzena del present Octubre s'efectuarà el casament del nostre company de treball, En Emili Ferrero i Serra, amb la nostra conveïna Maria Elfas i Serra.

Avancen la nostra felicitació als futurs esposos.

Escola Municipal de Música

Des del 1.er d'aquest mes són obertes les classes a l'Escola Municipal de Música.

Per manca de temps no fou possible donar-ne compte; per tant, els qui desitgin matricular-se poden fer-ho a la mateixa Escola cada dia, de 5 a 8 del vespre.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 5, regiren els següents preus:

Blat	a	29'40	ptes	60	Kgs
Arròs	a	70'—	>	100	>
Pèsols	a	49'—	>	100	>
Faves	a	45'—	>	100	>
Favons	a	54'—	>	100	>
Veces	a	50'—	>	100	>
Herps	a	40'—	>	100	>
Ordi	a	18'—	>	70	litres
Civada	a	16'—	>	70	>
Moresc país	a	25'—	>	70	>
Mongetes ganxet	a	55'—	>	70	>
» paretanes	a	60'—	>	70	>
Cigrans	a	65'—	>	70	>
Garrofes	a	8'—	>	40	Kgs
Polpes	a	15'—	>	40	>
Alfals	a	8'—	>	40	>
Palla	a	3'—	>	40	>
Guano	a	20'—	>	70	>
Païates del bufè	a	30'—	>	100	>
» ingleses	a	24,—	>	100	>
Ametlla llargueta	a	90'—	>	100	>
» comuna	a	70'—	>	75	>
Nous	a	125'—	>	100	>
Pinyons	a	40'—	>	100	>
Avellana negreta	a	60'—	>	40	>
» nova	a	60'—	>	40	>
Gallines	de 17'—	a	25'—	>	parell
Pollastres	de 12'—	a	20'—	>	>
Anecs	de 13'—	a	25'—	>	>
Oques	de 12'—	a	15'—	>	>
Conills	de 5'—	a	6'—	>	un
Ous	a	5'—	>	dotzena	
Porcs grassos	a	3'50	>	1	Kgs
Vedelles	a	4'00	>	>	>
Vaques	de 2'50	a	2'70	>	>
Bestiar boví cria de 2'50	a	3'50	>	unitat	
Mamellons de 20'—	a	70'—	>	>	>
Cabrits (pes viu)	a	3'75	>	>	>

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 968'70 pessetes.

Concert al Parc

Avui, a les onze, tindrà lloc, al parc de l'estació de M. S. A., el primer concert popular a càrrec de la Banda de les Milícies, la qual executarà el següent programa sota la direcció del mestre Ruera: «Versalles», Lamartine; Balada de «El señor Joaquín», Caballero; «La Santa Espina» (sardana), Morera, i «Aida» (selecció), Verdi.

Per a aquest concert, els músics milicians estrenaran el nou uniforme.

SASTRERIA MODEL

Presenta les darreres novetats

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Naixement

La llar del nostre bon amic, l'advocat Joan B. Muntada, és enjoiada per la feliç naixença d'una formosa nena que ha deslliurat la seva esposa Na Filomena Baille.

Rebin els joves esposos i novells pares la nostra enhorabona.

Festival folklòric

El passat diumenge, tal com s'havia anunciat, va celebrar-se, en el local del Foment de la Sardana, al Cafè Comercial, el festival folklòric a càrrec de l'Esbart Dansaire Infantil, el qual es vegé molt concorregut.

Els petits balladors foren llargament aplaudits i els organitzadors felicitats per la paciència amb què vénen ensenyant a la quitxalla.

Es donà també una ballada de sardanes i finalment es sortejaren dues ampolles de xampany a profit de l'Esbart, a fi de poder adquirir el que és necessari per als ballets que es tenen en projecte.

Un altre accident de la premsa innecessària

Dimecres d'aquesta setmana va ocórrer un altre accident d'automòbil, naturalment, per la velocitat excessiva i la necessitat d'aver de frenar deguda a qualsevol obstacle.

El fet va ocórrer a la carretera d'El Masnou, al barri de Palou, i el vehicle, que anà a topar contra d'un arbre, era el que el Comitè local antifeixista té a la disposició del pregoner per a fer les crides adreçades al veïnats.

De la forta topada, que ocasionà seriosos desperfectes a l'auto, en resultaren ferits el trompeta Darwin Janer, Francesc Roca, milicià, el pregoner Guillem Domingo i el xofer Lluís Rodríguez.

Els tres primers varen haver d'ingressar a l'Hospital i llur estat, sobretot el primer, era de certa gravetat. Es fracturà la cuixa dreta i ha estat necessària delicada intervenció quirúrgica, feliçment realitzada pel doctor Julià. Francesc Roca es produí ferides al cap, a una cuixa i a un braç i Guillem Domingo sofreix fort massegament de les costelles del costat dret. El xofer es produí contusions de poca importància.

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 268

FUTBOL

Campionat de Catalunya

Resultats del diumenge passat

- 0, Granollers - Badalona, 1
- 1, Barcelona - Sabadell, 1
- 2, Girona - Espanyol, 3

El Granollers va ésser vençut injustament i també, com en anteriors temporades, està mancat d'una davantera decidida i d'empenta

Diumenge passat va començar el campionat de Catalunya, el tradicional torneig futbolístic que, al nostre entendre, i ho repetim una vegada més, enguany havia d'ésser suspès.

El Granollers, en la seva reaparició a la màxima categoria catalana, no va pas tenir cap èxit, perquè el partit, que podia molt bé guanyar-lo, va ésser-li advers, tot i que els contraris no actuaren en pla de superioritat sinó que passaren per moments difícils dels quals els va salvar l'encertada actuació de Francàs —volem creure quelcom ajudat per la sort— i també per la manca de decisió i valentia de la davantera local, l'etern defecte de l'equip granollerí, que segons sembla, no hi ha manera de corregir-lo, encara que d'un campionat a l'altre hi hagi un marge de temps tan llarg com es vulgui; el cas és que no s'hi posa remei.

L'any passat, per a no anar més lluny, ens cansàrem de remarcar la fluixedat de la davantera granollerina, i, amb nosaltres, estem certs que coincidiren la major part dels aficionats. Doncs, bé; com que el Granollers l'any passat no tenia una bona davantera per a jugar amb els equips del grup B de la Primera Categoria, enguany, per a jugar amb els clubs asos, ens quedem amb la mateixa davantera; perquè no creiem que el canviar Eugeni per Ferrer es pugui considerar una millora que solucioni la flaqueja de la mateixa, ni tampoc que es consideri a Rocasolano i Saurina millors que els que hi havia quan continuen jugant els mateixos.

Diumenge, doncs, en el primer partit que l'onze granollerí disputà en la nova categoria, quedà palesat una vegada més el defecte de sempre i així veiérem com es dominava en el primer temps, s'avançava i s'atacava esplèndidament però sense efectivitat i va succeir també el de sempre: el Badalona aprofità una oportunitat i aconseguí un gol, amb el qual en va tenir prou per a endur-se'n els dos punts d'un camp contrari, amb els quals, sense por d'equivocar-nos, direm que no hi comptaven.

I el mateix que diem de la davantera podem remarcar-ho de la defensa, l'altra ratlla que fa tan temps que és una part feble del Granollers i la qual tampoc no s'ha enfortit i posat a to, tal com correspon a un equip de la primeríssima categoria catalana. Cert que per aquesta ratlla es comptava amb el jove Aranda, actualment al front de guerra, però també és cert que si Aranda no s'hagués mogut de Granollers no hauria jugat Peiró i, per tant, ens hauríem trobat amb el mateix mal d'ara. Saló, i ens dol haver-ho de dir, no fa pas el necessari perquè pugui comptar-se amb ell; les seves actuacions són deficientes, insegures i pesades, i diumenge passat, com en altres partits, motivà perills, no tan sols amb els seus fallaments, sinó també amb intervencions no massa ben intencionades i sense necessitat de recórrer a elles perquè si hagués estat així aleshores haurien tingut una justificació, s'enten, com a recurs per a salvar les situacions perilloses.

Hem volgut assenyalar aquests casos perquè són defectes que podríem dir-ne crònics i perquè una vegada més aquesta temporada en patirem les seves conseqüències.

No busquem excuses ni donem la culpa a això o a allò altre. Hi ha hagut temps sobrat per a posar remei al mal i, si no s'ha fet, no demanem ara el que no és possible.

I de la mateixa manera que assenyalarem aquests defectes, hem de dir que trobem excel·lent l'adquisició de Cifuentes i Peiró. Zamora, amb jugades bones n'hi barreja alguna d'insegura, però volem creure que milloraria si comptava amb una parella defensiva que actués ben segura i compenetrada.

No cal, doncs, que fem més divagacions respecte a la derrota soferta pel Granollers en el seu primer partit i cal que, encara que la considerem injusta, l'acceptem com a bona perquè el Badalona va jugar per a guanyar i sabé aprofitar el moment per a lograr-ho.

***

El Barcelona en el seu camp no va lograr guanyar al Sabadell que, en endur-se'n un punt del terreny de Les Corts, en el primer encontre del torneig es manifestà una vegada més com un dels equips perillosos i molt capaç d'aconseguir un dels primers llocs de la classificació.

A Girona, l'equip local, que havia aconseguit un avantatge de dos gols, no va poder contenir l'empenta de l'Espanyol que finalment va endur-se'n la victòria per tres gols a dos,

Notes del partit Granollers-Badalona

El partit va ésser disputat amb rapidesa i braó per ambdós equips, resultant el que vulgarment se'n diu una veritable lluita de campionat.

No cal que tornem a repetir el que ja diem en els comentaris respecte a la victòria badalonina.

El joc desenvolupat fou excel·lent i, de no haver fallat llastimosament l'atac granollerí pels defectes també explicats anteriorment, podríem dir que el públic hauria sortit plenament satisfet del terreny local, tot i la derrota encaixada.

En el primer temps va dominar lleugerament el Granollers, però sense aprofitar-se'n.

En canvi, a la segona part dominaren els badalonins, logrant el gol de la victòria als cinc minuts de recomençat el joc per mltjà de Xiol. Reaccionà en els darrers moments el Granollers, però també van ésser inútils tots els intents per a travessar el marc defensat per Francàs.

L'ambició oportunitat per a marcar el Granollers la va deixar escapar Guix, en no aprofitar un bon servei de Garí als pocs moments d'haver començat el partit. Va perdre's llastimosament un gol que amb seguretat hauria fet canviar el resultat de l'encontre.

Els equips es formaren així:

Badalona: Francàs, Borràs, Colomer, Cristià, Mariages, Schild, Betancourt, Ramon, Xiol, Fernández i Barnet.

Granollers: Zamora, Saló, Peiró, Vila, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Garí, Sanz, Rubies i Guix.

Arbitrà el col·legiat Puntí amb ganes de treballar però equivocant en algunes decisions.

Partits per a avui

Espanyol - Granollers

Badalona - Barcelona

Sabadell - Girona

Avui va la segona jornada del campionat, de la qual no en podem dir altra cosa sinó que tots els partits es presenten altament interessants.

L'Espanyol en el seu terreny voldrà demostrar que l'esclatant victòria conseguida en el camp del Granollers va ésser deguda a la seva superioritat, a l'enssem que davant dels seus incondicionals procurarà esborrar la derrota que va sofrir en el seu propi terreny de Can Ràbia a mans dels granollerins.

En canvi, el Granollers sembla que vol portar a cap una actuació que demostrï que és ben digne de figurar en la categoria dels asos.

El Barcelona en el nou terreny badaloní passarà una mala tarda per poc que l'equip de la Costa encerti a tenir un dels seus bons dies.

I del Sabadell cal esperar-ne una actuació que corroborei el magnífic empat aconseguit a Les Corts, però cal que vigili el Girona, que no es doblega fàcilment encara que actuï en camp contrari.

JOFRA

REGISTRE CIVIL

MES DE SETEDBRE

NAIXEMENTS

Antònia Riera i Homs, filla de Sebastià i Teresa.
 Andreu Costa i Giner, de Ramon i Josepa.
 Roser Carolina Ventura i Martres, de Jaume i Josepa.
 Jordi Valldeneu i Verdaguer, de Joan i Enrica.
 Francesc Salgado i Ribas, (nascut el 19-Setembre-1922), de Pompei i Rosalia.
 Isidre Casado i Benages, de Josep i Angela.
 Josep Quintana i Vilar, de Modest i Teresa.
 Dolors Castillo i Pérez, de Joan i Dolors.
 Antoni Romero i Galo, de Josep i Maria.
 Ramon Surroca i Traveria, de Valentí i Teresa.
 M.ª Teresa Gassó i Farràs, de Gabriel i Teresa.
 Roser Mullera i Colomina, de Joan i Maria.
 Josep Roca i Cortada, de Pere i Maria.
 Isabel Gallemí i Guix, de Josep i Dolors.
 Josep Ruiz Fernández, d'Alfons i Maria.
 Carles Davi i Boix, de Carles i Josepa.
 Miquel Vila i Lamarca, de Miquel i Emília.
 Serafina Navarro i Azòl, (18-Juliol-1926), d'Antoni i Dolors.
 Angelina Benesey i Serra, (30-Abril-1915), d'Eusebi i Carme.
 Carme Guirado i Femenias, de Cristòfor i Maria.
 Victòria Oliveras i Rovira, de Josep i Eulàlia.
 Pere Auladell i Roca, (10-October-1926), de Ramon i Teresa.
 Josep Busquets i Fiter, (18-Desembre-1919), de Pau i Teresa.
 Rosa Busquets i Fiter, (25-Gener-1923), de Pau i Teresa.
 Concepció March i Planiscles, (nascuda el 21-Maig-1911 a la Havana), de Domènec i Júlia.
 Francesca Vilanova i Fluixat, (1-Agost-1918), de Josep i Francesca.
 Joan Sayol i Massaguer, de Joan i Assumpció.

Angels Muntada i Batlle, de Joan i Filomena.
 M.ª Dolors Verdaguer i Saladrigas, (17-Gener-1910), de Joan i Margarida.
 Jaume Cortès i Ballester, (25-Gener-1919), d'Alexandre i Dolors.
 Teresa Salarich i Colomer, (21-Abril-1918) de Josep i Maria.

CASAMENTS

Francesc Sayol i Martí amb Eleonor Recordà i Serra.
 Josep Antich i Rodríguez amb Antònia Salame-ro i Colomina.
 Lluís Agudo i Cuevas amb Maria Agudo i Vega.
 Joan Oliveras i Oliveras amb Arsènia Paré Gu-tiérrez.
 Ismael Andrés i Oller amb Francesca Pellicer i Callao.
 Joan Relats i Dantí amb Joana Gascón Iranzo.
 Josep Farrés i Adsuara amb Maria Martínez i Lluch.
 Eduard Ponset i Alegrí amb Maria Casals i Ro-ca.
 Antoni Colomer i Bellonch amb Antònia Horte-lano i Herreros.
 Joan Grau i Oliveras amb Teresa Prat i Tort,
 Francesc Encinas i Encinas amb Maria Rodrí-guez i Cañavate.

Eusebi Rosàs i Montero amb Carme López i Ji-ménez.
 Alfons Castro i Sánchez amb Roser Martos i Belmonte.
 Alfons Sánchez i Alonso amb Pietat Oller i Mar-tínez,
 Ramon Viaplana i Mitad amb Paquita Tramunt i Bachs.
 Francesc Lorenzo i García amb Rafaela Mombie-la i Clavero.
 Rafael Vila i Tuset amb Maria Grau i Bellavista.
 Ramon Estaper i Oller amb Isabel Osca i Pérez.
 Josep López i Encinas amb Dolors Traveria i Ba-llester.
 Lluís Maimir i Diumaró amb Llibertat Cantero i Ribera (coneguda per Joana).
 Antoni Vega i Agudo amb Maria Vega i Martos.
 Manuel Petit i Bancells amb Rita Vilalta i Ca-sals.
 Abelard Vidal i Berenguer amb Josepa Leonart i Amorós.
 Ramon David i Tuset amb Dolores Conejero i Martínez.
 Josep Ballester i Collderram amb Susagna Es-trada i Grifols

DEFUNCIONS

Gabriel Gassó i Pujó, 47 anys.
 Montserrat Terrades i Oller, 4 anys.
 Montserrat Arquer i Bonamusa, 13 mesos.
 Albert Mayol i Camarasa, 68 anys.
 Sebastià Martres i Ballester, 7 anys.
 Emili Nogueras i Cucurull, 60 anys.
 Jesús Parra i González, 71 anys.
 Cristòfor Masó i Roger, 76 anys.
 Antònia Sala i Puig, 61 anys.
 Burget Bellavista i Bataller, 50 anys.
 Total: 31 naixements; 27 matrimonis i 10 de-funcions.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
 ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor,
 desapareixen ràpidament davant l'acció
 enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS : FARMACIA GASSET

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30 : Telèf. 222

CLINICA
 I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extrac-cions i cures dentàries)
 en el consultori particu-lar dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
 Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J. M. Raméntol i Rità
 Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
 Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
 Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
 Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
 Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
 Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
 Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rità
 Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
 Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merinó i Pampin
 Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas
Dr. A. Sellés i Baró
Dr. A. Morgades i Novell
Dr. J. Grau i Puig